

Citation:

H.A. Brouwer, Levensbericht R.A. Daly, in:
Jaarboek, 1958-1959, Amsterdam, pp. 302-303

LEVENSBERICHT
VAN
REGINALD ALDWORTH DALY
(19 mei 1871—19 september 1957)

Reginald Aldworth Daly werd geboren op 19 mei 1871 te Napanee, Ontario. Hij studeerde in Toronto, Cambridge (Mass.), Heidelberg en Parijs.

Reeds in 1895 gaf hij onderwijs aan de Harvard Universiteit te Cambridge (Mass.). Van 1901 tot 1907 was hij werkzaam als geoloog van de Canadian International Boundary Commission, van 1907 tot 1912 doceerde hij aan het Massachusetts Institute of Technology en van 1912 tot 1942 was hij Sturgis Hooper Professor of Geology aan de Harvard Universiteit.

Daly was een voortreffelijk docent; hij had de gave zijn onderwerp helder en beknopt voor te dragen en aan het eind van zijn colleges volgde dikwijls een krachtig applaus van zijn toehoorders.

Zijn buitengewoon omvangrijke en veelzijdige wetenschappelijke arbeid heeft op de ontwikkeling van verschillende onderdelen der geologische wetenschappen grote invloed gehad. Gedurende lange tijd was zijn werkzaamheid grotendeels gewijd aan de stollingsgesteenten. In de inleiding van zijn in 1914 verschenen boek „Igneous rocks and their origin” schreef hij: „What geology like every other science needs today is a frank recognition that imaginative thought is not dangerous to science but is the life blood of science”. Reeds in het begin van zijn wetenschappelijke werkzaamheid had hij blijk gegeven van zijn talent om met nauwkeurige veldwaarnemingen synthetische beschouwingen te verbinden. Ter verklaring van het ruimteprobleem bij het omhoogstijgen van het magma ontwikkelde hij zijn hypothese van het instortende dak

(„overhead stoping”), een verklaring, die spoedig algemene belangstelling heeft gevonden. Bij de behandeling van talrijke andere problemen zijn vruchtbaar gebleken gedachten van hem afkomstig en wist hij de aandacht van anderen te wekken, die werden aangespoord tot het verzamelen van meerdere gegevens. In dit verband kunnen we b.v. noemen zijn hypothese over het ontsaan van alkali-rijke gesteenten door assimilatie van kalksteen, een hypothese die veel is gecriticiseerd maar thans na meer dan veertig jaar haar betekenis heeft behouden en zijn waarde heeft bewezen als stimulans voor verder onderzoek. Een ander voorbeeld is het door Daly gelegde verband tussen glaciaties en het ontstaan van koraalriffen.

Van zijn veldwerk in de Verenigde Staten en Canada is het meest indrukwekkende zijn van 1901 tot 1907 uitgevoerde onderzoek in de nog moeilijk toegankelijke Rocky Mountains langs de Amerikaans-Canadese grens van Alberta tot de Pacifische Oceaan. Zijn resultaten omvatten drie delen, uitgegeven door de Canadian Geological Survey. Buiten Noord-Amerika en Canada voerden zijn onderzoekingsreizen hem naar Hawaii, Samoa, Sint Helena en Ascension. Zijn laatste uitgebreide veldwerk deed hij in 1922 in Zuid-Afrika, o.a. in samenwerking met G. A. F. Molengraaff als leden van de Shaler Memorial Expedition. Hij leverde belangrijke bijdragen tot de kennis der omstreden genese van de stollingsgesteenten van het Boschveld.

Door zijn belangstelling voor de geologie der stollingsgesteenten was zijn aandacht uiteraard gericht op processen in de diepere delen der aarde. De titel van de in 1933 verschenen herziene druk van zijn in 1914 verschenen boek „Igneous rocks and their „Origin” luidde „Igneous rocks and the depths of the Earth”. Hij kreeg meer en meer belangstelling voor het binnenste der aarde en onder zijn latere publikaties zijn er verschillende die handelen over geofysische onderwerpen.

Het strekt onze Akademie tot eer deze voortreffelijke man van wetenschap onder haar buitenlandse leden te hebben opgenomen.

H. A. BROUWER